

Тема уроку:

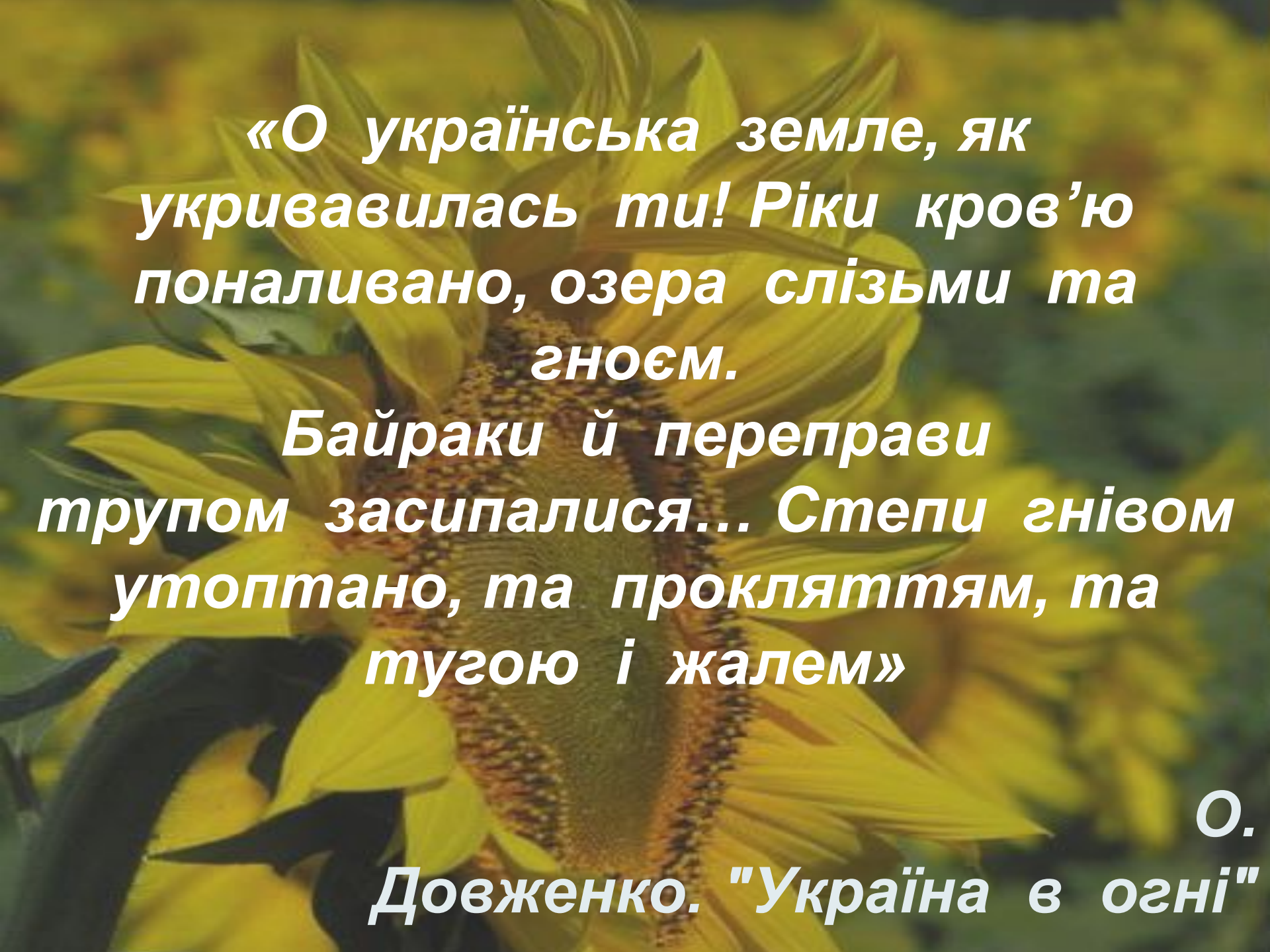

Олександр Довженко.

Кіноповість

«Україна в огні».

**Відображення у творі
найтрагічніших сторінок історії
Другої світової війни в Україні;
уособлення долі українського
народу в образах родини
Запорожців; жанрова специфіка
твору.**

**«О українська земле, як
укривавилась ти! Ріки кров'ю
поналивано, озера слізьми та
гноєм.**

**Байраки й переправи
трупом засипалися... Степи гнівом
утоптано, та прокляттям, та
тугою і жалем»**

**О.
Довженко. "Україна в огні"**

**Тема твору
«УКРАЇНА В ОГНІ»:**

зображення трагічної
долі українського
народу, що опинився між
вогнями двох систем –
фашистської та
радянської.

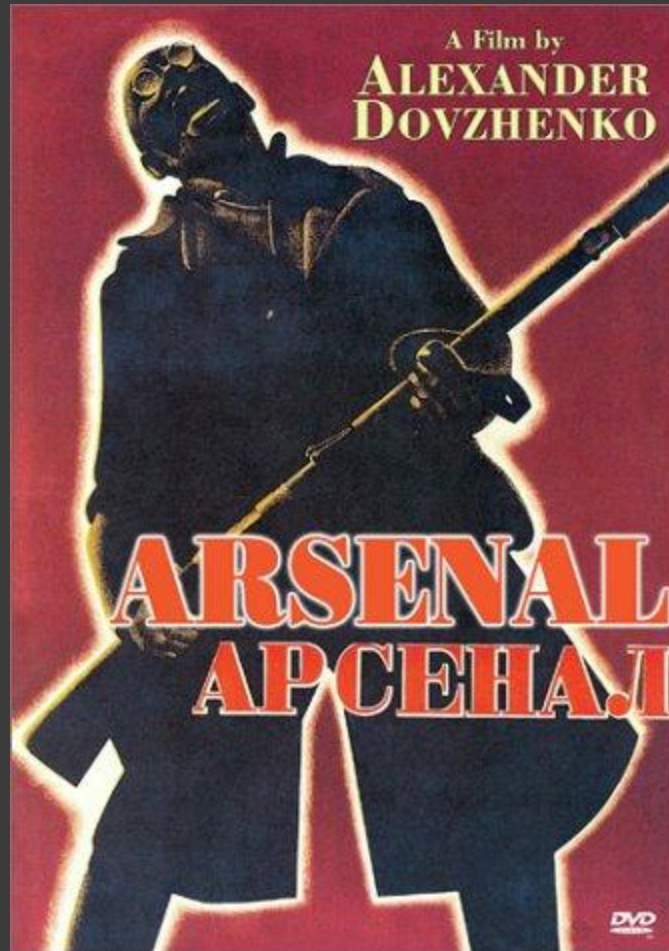

"Сьогодні роковини моєї смерті.

Тридцять першого січня 1944 року мене було привезено в Кремль. Там мене було порубано на шматки і окривавлені частини моєї душі було розкидано на ганьбу і поталу на всіх зборищах. Все, що було злого, недоброго, лестивого, все топтало і поганило мене. Я тримався рік і впав. Моє серце не витримало тягаря неправди і зла. Я народився і жив для добра і любові. Мене вбила ненависть великих якраз у момент їхньої малості."

Ідея твору:

утвердження незламності, сили і непохитності духу нашого народу, здатність до визвольної боротьби і впевненість у перемозі над ворогом (за словами самого автора).

Рік написання: 1942-1943
Літературний рід: епос
Жанр: кіноповість

Кіноповість (грецьк. *kіneo* – рухаю) – специфічний літературний твір, якому притаманні всі якості повісті і водночас у ньому наявні драматичні елементи; він створюється, щоб бути втіленим на екрані.

Проблема
національної
самосвідомості
людини і народу

Жінка на війні

Проблеми
кіноповісті

Проблема
цінності
загальнолюдсь-
ких ідеалів

Показ
трагедійності
тогочасних
подій

Життя простої
людини на війні і в
тилу

Без імен

Нам невідомі всіх їх імена,
Хто їх чекає, хто за ними плаче,
Де їхній дім, як їм болить війна,
Яке в них серце - щире чи терпляче.

Як страшно їм, коли усе горить,
Коли руїни, смерть перед очима,
І як в бою важлива кожна мить,
Які в них білі крила за плечима.

Нам невідомі мрії й здобуття,
Всі їхні рани, всі слова прощання,
Вони - солдати, що кладуть життя,
Заради нас і мирного світання.

І без імен помолимося за них,
За трошки вдачі світлої, простої.
В час зрад страшних і втрат таких гірких,
І без імен вони для нас герої.

Невідомська Вікторія

СЛАВА УКРАЇНІ

ГЕРОЯМ СЛАВА